

V záplavě komentářů na třídení návštěvu čínského prezidenta v Rusku jsem zaznamenal maličkou zmínku o tom, že plnění obchodních dohod mezi Ruskem a dalšími státy se může napříště odehrávat v juanech. Zachytil jsem to jen jednou, byl jsem v časovém presu, ale dovolím si zaspekulovat, že právě tato věc signalizuje to hlavní na čem se medvěd s drakem domluvili. Prosím všechny ekonomy, kteří mě čtou, aby si vzali trochu nitroglycerinu proti infarktu, protože dneska mohu snadno něco plácnout, z čeho se jim přitíží... a samozřejmě ať mě v komentářích nešetří a uvedou na pravou míru všechno, co řeknu blbě... rád se také přiučím, ale mám z toho všeho pocit, že Sitting Ping si do Ruska přijel potvrdit novou rezervní měnu – tu svoji. Bez ohledu na to, že se to bude jmenovat jinak a bude to fungovat jinak než americký dolar.

Takhle to bylo i po Druhé světové – USA se staly světovým policajtem právě tím, že se dolar stal oním univerzálním měřítkem bohatství. Vše se měřilo dolarem. Světové komodity se oceňovaly v dolarech. Světový obchod jel v dolarech. Bankovní převody mezi státy se oceňovaly přes dolar, ostatní měny se přepočítávaly přes dolar. Situace Spojených států byla tenkrát asi mnohem výhodnější, než je dnes situace Číny, takže se jim to dobře zavádělo a v podstatě třicet let byl dolar pevnou a spolehlivou měnou. A všichni ostatní neměli

na výběr, než se tomu podřídít. Dlouhá léta pak byl dolar neutrálním platidlem. Ať jsi diktátor nebo demokrat, tvému dolaru se v naší bance nic nestane.

Myslím, že právě tohle bylo leitmotivem současných rusko – čínských jednání. Rusko se stává pro Čínu tím, čím byla po Druhé světové Velká Británie pro USA. Ano, za takových podmínek se Čína do konfliktu na Ukrajině vloží a pomůže, aby to dopadlo, jak je potřeba. Našim transatlantickým bratrům se to podařilo. Spřátelily Rusko s Čínou tak moc, že se domluvily i v těch nejožehavějších věcech. Podle mě se dohodli především na privilegovaném postavení juanu.

Jak to řekl Sitting Ping? „Největší změna za posledních sto let... a řídíme ji my.“

Pojďme si říct nějaká fakta.

Čína za posledních dvacet let udělala neuvěřitelný skok dopředu. Dokonce i lidé, kteří tam jezdí za obchodem a tedy poměrně často, říkají, že pokaždé přijedou do úplně jiné Číny. Města jsou větší a modernější, koleje vedou do dalších oblastí, kam předtím nevedly, vlaky jsou rychlejší, restaurace luxusnější, z megatováren se stávají gigatovárny. Čínské válečné loďstvo je na počet lodí největší na světě. Čínské výdaje na zbrojení rostou, čínské investice do infrastruktury jsou ohromné. Každý den se prý v Číně spouští nová elektrárna, staví se přehrady, překonávají se přírodní překážky, obchod mezi Čínou a zbytkem světa roste před očima.

Má s tím někdo problém? Tedy kromě morálního rozhořčení, že zlí diktátoři to dělají na úkor lidských práv Tibetu? Má někdo problém s konstatováním, že za posledních dvacet let se z druhořadé mocnosti stal skutečný vyzyvatel dosavadního globálního hegemonu?

Za posledních dvacet let udělalo velký skok dopředu i Rusko. Když si představíte, jak vypadalo kolem roku 2000 a jak vypadá dneska, tak je to také obrovský rozdíl. Jak do infrastruktury, tak do modernosti.

A to i přesto, že v průběhu doby pořád čelilo nějakým těm sankcím Západu. I v Rusku se staví železnice, i v Rusku se staví dálnice a samozřejmě se v Rusku na prvním místě a s velkým předstihem staví armáda. Oni to tak mají rádi. Střely Kalibr, Kinžál, stíhačky čtvrté i páté generace. Rozvíjela se těžba surovin, probíhal bouřlivý rozvoj Arktidy. V Rusku se dělají megaprojekty k dosažení dalších nalezišť. Vezměte kteroukoliv nerostnou surovinu a mezi třemi největšími producenty bude Rusko.

Rusko se nezhroutilo pod současnými bezprecedentními sankcemi. Za mediálními fabulacemi o obrovi na hliněných nohou začíná vykukovat, že Rusko si za hubičku od Západu koupilo zpět podíly ve svých Gazpromech a Jukosech. Za podobnou hubičku si koupilo hentu stínovou flotilu tankerů. V ruských městech není hlad, regály jsou plné, zboží je dost, žádné pouliční bouře nejsou a různí Girkinové klidně mohou nadávat Putinovi.

Hele, fakt si někdo myslí, že ve vedení zemí, které tohle dokázaly, sedí nějakí idioti? Že fakt stačí, aby se Putin zavřel do bunkru, někdo mu tam nosil divné knížky a ruský vládce se z toho zcvoknul? Ten stejný vládce, jehož armádě už rok docházejí rakety a pořád nedošly? A s tímto cvokem by se bavil čínský vůdce, který dostal Čínu na vrchol? Fakt tomu tady někdo věří?

Porovnejte to s naší Kotlinkou. Za posledních třicet let přibylo trochu dálnic, trochu se opravily některé koleje a hodně se jich zrušilo, nevznikla jediná nová elektrárna, žádná pořádná přehrada, neotevřel se jediný pořádný důl, ba ani kamenolom. Obyvatelstvo se z vesnic částečně přesunulo do Prahy, takže se tam trochu stavělo, ale nic moc. Konjunktura tu a tam byla... Za Babiše to chvíli vypadalo, že k nějakému tomu vzepětí modernity přece jenom dojde, ale čeští novináři v západním žoldu se postarali, aby z toho nic nebylo.

Naše vláda to vede od desíti k pěti, jak řekl Karel Havlíček, Vítěk Rakušan za poslední rok stihl skoro položit Českou poštu, nechal uniknout data milionů uživatelů datových schránek, vyvěsil morbidní

plakát s pytlek na mrtvoly, vymáchal se v Dozimetru a připravoval cenzurní zákony... ale těmto lidem máme věřit, že to Rus a Číňan brzy prohrají...

Saúdská Arábie a Írán obnovili diplomatické styky... Číňan to zprostředkoval.

Bašár Asad obnovil diplomatické styky se sunitským světem. Rus to zprostředkoval.

Erdogan je ochoten se s Asadem zase bavit... chudáci Kurdové.

Půlka Afriky se třese na to, až tam přijedou Wagnerovci, aby „udělali pořádek...“

Ne, já doopravdy nechápu, jak si někdo může myslet, že Číňan se sice dokázal stát velemocností, ale co se týče Ruska, tak dělá chybu za chybou. Rus se sice dokázal postavit na nohy a zmodernizovat hospodářství, dokázal ustát západní sankce, už rok mu ne a ne dojít munice, dokázal se s Číňanem domluvit na největších změnách za sto let, které alespoň trochu spoluřídí, ale na Ukrajině se rozhodl vypnout všechny mozky a dělá všechno špatně. To je prostě nesmysl. Buď jsou neschopní ve všem, nebo v ničem.

A tak mi dovozte tento žalozpěv... nad naší zemí, nad naším západem, nad vším, čemu jsme věřili. Největší změny za sto let a my se na ně budeme dívat. Nebo budeme využiti, abychom je pro hegemonu ještě trochu oddálili.